

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Nr. 136 Pres. 1936.

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al eparhiei ort. române a Caransebeșului,

iubitului Cler și Popor credincios și Onoraților Membri ai Adunării Noastre Eparhiale. dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos, iar dela Smerenia Noastră arhierasca binecuvântare:

În temeiul articolului 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre, pe duminică, 17 Maiu 1936 ora 9 a. m., în biserica Noastră catedrală din Caransebeș, unde se va săvârși întâi sfânta Liturgie și Chemarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Dreptaceea invităm pe toți Onorații Membri ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora fixă, să se aple în Caransebeș, ca așa adunarea eparhială — conform Regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe lucrările.

Al Domniilor Voastre al tuturor

Caransebeș, în 3 Maiu 1936.

cu dragoste părintească:

† **VASILE**

Episcop.

Constantin cel Mare și triumful Creștinismului.

De: Prof. Constantin Rudneanu.

Desigur, că Licinius consimțind și aprobând puterea lui Constantin, a obținut libertatea de acțiune contra lui Maximin. Acest congres dela Milan are o importanță deosebită din alt punct de vedere: *pentru noul edict de toleranță ce a fost dat în favoarea creștinilor, și care a adus triumful definitiv al lumii creștine.* Acest edict nu recunoscua noua religie superioară celorlalte religii, nici ca singura religie adevărată a imperiului, sau ca religie de stat. Edictul acesta din 313 dela Milan confirmă în mod *emfatic* pe cel dela 311, el dă *libertate creștinilor ca ei să-și manifeste liber cultul lor, iar averile ce au fost sechestrate în decursul persecuțiilor să fie restituite.*

Creștinii evident au beneficiat mult de pe urma acestui edict, Maximin însă în provinciile orientale desvoltă o politică contrară lui Constantin, persecutând pe creștinii de acolo. Păgânii și creștinii au devenit instrumente în mâinile împăraților rivali. Maximin bătut la 30 Aprilie 313 în apropiere de *Heracleia* fugi în Cilicia, unde nu peste mult muri. Dioclețian muri și el la *Salone*, asistând la dărâmarea sistemului său de guvernare a **tetrarhiei**. De acum înainte se începe **diarhia**. Intre Constantin și Licinius se începe din nou să se deslănțue pasiuni, gelozii și ambiții, Licinius a fost învins la *Cibalae* în *Panonia*, pe Sava (azi Vinteoș) la 8 Oct. 314, mai târziu apoi în Tracia. Nici unul nici altul n'au fost învingători definitivi. Constantin și-a dat seama că va trebui să-l învingă în Orient pe Licinius. N'avea forțe militare destul de puternice pentru o astfel de învingere definitivă. S'au înțeles din nou consimțând la o nouă împărțire a imperiului. Constantin luă Iliria, Grecia și o parte din Moesia, Macedonia, Epirul, Dardania, Dalmația, Panonia, Noricum. Un nou echilibru se stabili între cei doi rivali, care ținu nouă ani.

În decursul celor nouă ani cei doi Augusti se preparau pentru *lupta definitivă* organizând armatele. Constantin se baza pe elementul religios, Licinius din contră pe cel păgân. Astfel în 323 Constantin nu reprezenta în luptele sale numai Occidentul contra Orientului, ci el aducea și mulțimea creștinilor cari luptau contra rivalului păgân. Învingerea a fost pe partea creștinilor, în 3 Iulie 323, cele două armate s'au întâlnit în valea *Adrianopolului*. Licinius a fost învins, el se închise în *Byzanț*, care închidea drumurile terestre ale *Asiei*, ca și flota care în-

chidea marea. Flota lui Constantin a fost comandată de fiul adoptiv *Crispus*, care fiind tiner se distinsese în lupte contra Francilor, și primise titlul de Caesar. Crispus învinsese armatele lui Licinius la *Helespont*. Licinius părăsi *Byzanțul* voind să închidă drumul *Asiei-Mici*. Dar a fost silit să dea lupta dela *Chrisopolis (Scutari)* unde din nou a fost învins (18 Sept. 324), iar mai târziu a murit, fiind tăiat de învingător.

Cu această ultimă victorie sistemul lui Dioclețian s'a înmormântat pentru totdeauna și monarhia ereditară putea să conducă de acum înainte imperiul, fiindcă unitatea era deja reconstituită.

Constantin a avut mândria unei creațiuni a dinastiei care va governa vastul imperiu așa dupăcum Ptolomeii au guvernat Egiptul. Se părea că toate șansele unei guvernări bune vor fi pe deplin asigurate. Spiritul tradiției greco-romane a murit. Nu mai existau instituțiuni atât de puternice cari să poată opune o rezistență serioasă. Imperiul avea nevoie de o autoritate centrală, unică, solidă, puternică, permanentă, care dimpreună cu birocrăția să țină locul aristocrației, care dispăruse complet din toate funcțiunile. *Creștinismul eșise la suprafață.* Constantin în luptele ce le-a avut contra lui Licinius s'a bazat pe *creștini*, iar acum *după luptă el trebui ca să guverneze dimpreună cu ei, respectându-le credința.* Apologeții creștini au mai mult bun simț ca și istoricii moderni când spun, că *învingerea lui Constantin asupra lui Licinius a fost învingerea definitivă a creștinismului contra păgânismului.* După această luptă creștinismul există tot mai mult și dacă n'a ajuns încă religie oficială a statului, nu va întârzia mult ca să se împlinească și aceasta. Constantin putea acuma să introducă în imperiu toate instituțiunile și ceremonialul monarhiilor asiatică, în afară de doctrina suveranității de drept divin, fiindcă aceasta constituia o idolatrie politică care făcea mare oroare pentru toți creștinii. Constantin a știut ca să renunțe de dragul creștinilor la *principiul divinității imperatorilor.*

Monarhia absolută și ereditară era sistemul politic cel mai comod fiindcă dădea soluții simple celor două mari probleme cari agitau: *unitatea și continuitatea*, inconveniente erau: greutatea justificării atribuțiunii *puterilor nelimitate unei singure familii, ca un privilegiu ereditar.*

Cei vechi justificau foarte bine prin dreptul divin al suveranității. Fiind zei, regii puteau avea privilegii nesfârșite, cari oamenilor li erau interzise.

Creștinismul a distrus această fortificare a puterii monarhice grosolane, dar excelentă pentru cei simplii.

Constantin după luptele avute cu Licinius face eforturi uriașe pentru a face un guvernământ coerent și puternic, pentru a salva civilizația veche, cultura și artele vechi, legile antichității. Opera sa a fost bogată, variată și durabilă.

Cu o singură idee transformă în întregime sistemul politic și administrativ al lui Dioclețian, căutând să reorganizeze imperiul. Dacă suveranul numai era considerat ca un zeu, curtea deveni orientală, fastuoasă: pompa, ceremonialul, complicațiunile etichetei, luxul curtesanilor, misterul de care e înconjurat imperatorul sunt tot mai puternice. Astfel sunt „*questor sacri Palatii*“ care primește diferite instanțe și semnează legile pe cari le discută „*Consistorium*“, „*magister officiorum*“ ministrul palatului regal, șeful personal al poliției, păzitorul palatului, cei doi miniștri de finanțe „*comes sacrarum largitionum*“ și „*comes rerum privatarum*“. *Consistorium* avea o importanță deosebită, cu mult mai mare decât pe vremea lui Dioclețian. Augmentarea birocrăției este fenomenul caracteristic al decadentei și dislocării imperiului. Toți marii funcționari au birourile lor, un „*scrinium*“ independent și fiecare „*scrinium*“ un personal bine ierarhizat, care servi mai târziu de model monarhiilor absolute din istoria modernă. Organizarea provincială e aceea dată de Dioclețian. În locul celor patru tetrarhii avem acum un singur monarh, însă diviziunea administrativă, creată de Dioclețian a rămas mai departe. Imperiul este divizat în două, trei sau patru sectoare, în fruntea lor stă *prefectul pretorienilor*, fiindcă corpul pretorienilor dispăruseră devenind acum funcționari civili și militari. De ei depindeau vicarii, „*praesides*“ sau „*consulares*“ sau „*correctores*“. Numărul provinciilor a început să fie mărit. Roma și-a păstrat încă *Senatul*, *consulii*, *pretorii*, *edilii și tribunii* săi, ei numai sunt acum decât funcționari municipali. Armata deasemenea a fost împărțită în trei secțiuni, prima era *armata palatină* (domestici, protectores, scolares), care se asemena cu vechea gardă a pretorienilor. Ea cuprindea a cincea sau a șasa parte din întreg efectivul, ea urmă pe împărat în expedițiile principale. A doua e *armata de linie (comitatenses)* formată din cetățeni și barbari, care staționa în orașele din interior. A treia cuprinde trupele de frontieră, (riparienses, castriciani, limitanci), recrutați din barbari și din popor. Erau inferiori celor *comitatenses*, serviciul ce-l făceau era de lungă durată și rău retribuiți, ei trebuiau să staționeze în anumite zone bine determinate ale frontierelor, în castele, cetăți, în câmpuri de apărare. Defectul acestei organizări de armată a constatat din următoarele: Corpul de elită al armatei „*armata palatină*“ au

fost în mare parte trupe de paradă, nervul armatei fiind (*comitatenses*) divizate în mai multe nuclee răspândite în diferite orașe din interiorul imperiului, cari trebuiau să mențină ordinea publică, avea rolul unei jandarmerii și nu a unei armate propriu zisă. În toate cele trei secțiuni de armată *barbarii* erau în număr considerabil. Constantin deschide drumul barbarilor și în „*armata palatină*“. El recrută o singură dată 40.000 de Goți.

(Urmează)

Ne trebuie și o conștiință preoțească.

Am scris într'un număr recent despre necesitatea formării unei conștiințe ortodoxe în masele credincioșilor ca cea mai eficace armă de luptă împotriva tuturor încercărilor de înstrăinare a sufletelor creștine. Puterea Bisericii stă în devotamentul fiilor săi deoparte și în ierarhie de altă parte. Este necesar dar ca ea — biserica, — să privească între altele, formarea acestei conștiințe, sau întărirea ei, ca cea mai de căpetenie datorie. Dar pentru ca biserica să poată forma această conștiință religioasă ortodoxă, are nevoie de o altă conștiință, *de conștiința preoțească*, fără aceasta nu-mi este posibil mie preot să formez în mod efectiv și practic conștiința creștinilor mei.

Și ce este această conștiință preoțească? Acea *convingere pe care trebuie să o aibă un preot că el este și sfințitor și pedagog religios*, aceea convingere că el trebuie să lucreze zi de zi, clipă de clipă la formarea sufletului creștin, sau la dezvoltarea în cugetul fiecăruia a sămânței creștine.

Sau tot conștiința preoțească este și convingerea că noi avem datoria imperioasă să formăm conștiința religioasă a poporului așa cum ne cere Evanghelia Domnului, în formele statornicite de Apostoli, de Părinții bisericii și de tradiția ortodoxă.

Căci în totalitatea ei Biserica este o mare școală, școala sfințeniei care n'are repauz și n'are nici un minut vacanță. Nici nu trebuie să aibă. Mântuitorul doară n'a pus limită activității preoțești, timpul, ci a zis: „*cu timp și fără timp*“ și nici vrâsta sau starea socială, ci: „*la toate popoarele*“ și toate vrâstele.

O altă latură a conștiinței preoțești, poate una care azi ar trebui să ne preocupe în cea mai mare măsură, este sau ar fi convingerea clară că noi clerul trebuie să fim solidari în toate, în cele aducătoare de bine cât mai ales în cele aducătoare de furtună. Din convingerea solidarității isvorăște o altă convingere, că fiecare

preot în parte este în serviciul marelui bisericii a Domnului Hristos, în înfățișarea ei generală. Dacă fiecare se gândește numai la sine și numai la ale sale cade în greșala egoismului de unde s'a născut și se naște pe zi ce trece cea condamnată și evidentă ca nicăiri aiurea.

Răslețire în cler! Ce calitate dăunătoare nu numai nouă ei și bisericii în genere!...

S'a scris odată în coloanele acestei foi despre necesitatea înjgheberii ori reactivării cercurilor pastorale ca o cerință neapărată a trupului. Cineva a reflectat: ai scris ca să scrii „ceva”. O fi în adevăr și așa, dar acel ceva ne trebuie și poate că mai târziu ne vom convinge înșine despre ceace ne trebuie și ne folosește. Să nu fie însă cam târziu!?

Noi preoții nu trebuie să considerăm ca biserică numai locașul în care slujim și înge-nunchiem noi și turma, ci trebuie să se aibă totdeauna mai întâiu în vedere biserică ca noțiune generală în care noi și ai noștri să ne încadrăm organic ca o celulă, ca o parte integrantă. Din convingerea, ori din conștiința solidarității se naște atitudinea generală preoțească în chestiuni de apreciere, de diverse atitudini, de politică, etc....

Dacă elementul conștiinței preoțești ar exista, nu ne-am mai vedea risipiți prin diterite partide politice, făcându-ne prin aceasta neputincioși de a servi interesele generale și permanente ale bisericii noastre. Ci ne-am vedea mai de grabă rânduiți într'un spirit de atitudine uniformă, într'o mai strânsă legătură cu înalta ierarhie, într'un ipostaz de mănunchi moral solidari unui principiu și interesului nostru și al Bisericii.

Căci pe drept cuvânt și cu legitimă îngrijorare se întreabă părintele Constantin: „unde ne este prestigiul, unde ne este unitatea de acțiune, ce înseamnă cuvântul și cerința Preoșimii“?

Căci da, convingerea solidarității aduce cu sine o altă convingere: aceea a prestanței în lume, a prestigiului în orice împrejurare a vieții.

Conștiința preoțească aduce cu sine respect din partea lumii, apreciere și considerație din partea înaltei ierarhii care va înțelege că puterea ei stă în solidaritatea clerului și conștiința lui.

A trebuit să ne fie apărute interesele noastre bugetare de un ministru al instrucțiunii, mai mult din milă pentru starea noastră? Dar oricum Dr Angelescu merită recunoștință din partea noastră și Dumnezeu să-l aibă în pază. Am putea spune: „Iată omul ce ne trebuie nouă. S'a mai hotărât în febrilitatea congresului preoțesc și atitudinea ce trebuie s'o ia clerul în materie politică față de partidul ce ne-a sfârțicat

atâta. S'au ridicat glasuri și s'au făcut mărturisiri solemne privitor la lucrul acesta.

Dar unde este solidaritatea generală a noastră, unde este împlinirea celor mărturisite?

Iată prin urmare de ceeste necesară formarea unei conștiințe preoțești atât pentru salvarea noastră cu un ceas mai de grabă din necunoscutul spre care alunecăm, cât și pentru slava și propășirea Bisericii.

Pr. D. V. Anuțoiu

Săptămâna.

„Doamne“ I-a răspuns bolnavul, „n'am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea. „Scoală-te“, i-a zis Iisus, „ridică-ți patul și umblă“.

Ioan 5, 7—8.

De sfintele sărbători ale biruinței Domnului asupra morții, viața creștină a avut două momente, peste cari în fiământarea cotidiană, nu se poate trece.

Masacrele sângeroase și pârjolul deslănțuit în Spania asupra instituțiilor creștine: a preoților și bisericilor.

Atrocitățile din Spania au depășit, mult chiar, valorile de sânge din Rusia. În Rusia se știa că antichrist de decenii pregătește izbucnirea vulcanului. Odată întronat asupra împărăției țariste, a rămas stăpân, fără reacțiune. În Spania sub fațada unui constituționalism „democratic“ lupta între Hrist și antihrist se dă în cele mai formidabile și epeice forme. O trupă de soldați și pompieri, ce aleargă să-și facă datoria față de incendiul pus la catedrala din Madrid, sunt primiți cu grenade și gloanțe și împiedecați a înnăbuși focul, să nu'i spunem focul dela lăcașul Domnului, cât în deosebi, a unei monumentale opere de artă.

La noi, săptămânalele congrese și consilii ale asociației generale a Clerului, cu cele mai dramatice dezbateri, din câte sau pomenit în viața creștină a Neamului nostru, au ajuns să mărturisească, că Preoțimea recurge la mijloace încă neuitate în viața noastră publică românească.

*

Dacă ați urmărit cu oarecare atențiune opera metodică de sabotare, a drepturilor bine-meritate, ale clerului și Bisericii noastre naționale, ați văzut, că pentru a salva anume presupuse mari interese de Stat, drepturile noastre la viață cinstită și demnă, cu minimul de pretenziuni, au fost metodic jertfite,

Dar dacă jertfele, cerute atât de insistent nouă, erau măcar concretizate în înfăptuiri de ordin național public, n'am fi zis nimic. Noi, clerul totdeauna am pus la altarul ortodoxismului românesc, viața noastră. Care poate fi deci motivul, că astfel de porniri ostile cu vreme și fără vreme, se manifestează tot mai insistent asupra noastră?

Întrebarea se pune de fiecare membru al clerului ortodox.

Unii susțin că Statul nostru se îndreaptă spre stânga antihristă. Alții, că trăim vremuri excepțional de grele, deci și jertfele cari ni se cer sunt și trebuie să fie excepționale.

Neamul nostru, prin însași structura sufletului său, nu poate merge spre stânga, chiar dacă o parte din oficialitate ar vrea să-l târască; iar vremurile excepționale nu se justifică, prin vre-o realizare, sau planuri excepționale.

Ceeace ar fi la noi excepțional, de sigur este: uitarea principiului național, excrocheriile, furturile și tot felul de apucături străine de glia noastră.

*

Răspunsul e foarte dificil, cunoscând anume stări dela noi. Eu însă mă încumetez să-l schițez în câteva rânduri.

Să-mi fie îngăduit, să arunc o mică lumină asupra ultimelor frământări în materia revendicărilor clerului.

Săptămâna trecută, — mercuri în 22 Aprilie — s'a întrunit la București, comitetul general al asociației clerului ort. rom. complectat, cu toți președinții secțiilor județene și eparhiale. Am urmărit numele și localitățile asistenților, cu un viu interes. Multe nume, cu consistență în revendicările noastre. **Spre nespusul regret, nici un nume bănățean, nu figura la întrunirea aceasta memorabilă.**

Una din două.

Cei ce sunt în fruntea asociațiilor noastre, sau nu au nici un interes, sau sunt insignifianți.

Și într'un caz și altul, consecințe se impun. Pentru că aici nu este vorba de interese strict de tagmă, de breaslă, ci este în joc însuși marile interese al Bisericii.

Sunt excepții foarte onorabile.

Nu facem incriminări, pentru că ne gândim la slăbănogul dela lacul Vitezda. La tot cazul însă situația văzută prin prizma actualității impune reflexii din cele mai dureroase.

Noi bănățenii, avem o caracteristică destul de puțin măgulitoare. **Suntem individualiști.** Ceeace mă doare pe mine și tind să revendic, chiar de nu s'ar potrivi cu colectivitatea, trec

peste ea, și merg mai departe. Priviți viața satelor și vă veți convinge. De aci și cumulul de rezerve ce le fac pentru conducătorii noștri.

Individualismul bănățean, de multe ori e tardiv, și aci survine marele păcat.

Pentru că, după lăncezeala din prima perioadă de după războiu, când nervii cereau o discordare generală, s'au ivit tot felul de loznici și idei, bănățenii noștri le-au primit — în cea mai mare parte — din punct de vedere individualist.

Astfel avem între noi oameni, cari, din această caracteristică, s'au înrolat unui grup — **nu ideii** — și au persistat să militeze în el, depășind chiar pe originarii ideii, mai mult, pe soldații din cele dintâi rânduri ale ideii.

Astfel, am ajuns să citim în rândurile participanților Comitetului — din 22 Aprilie — a asociației clerului, în bună parte — o covârșitoare parte — nume ale fraților din localitățile din vechiul Regat și abea doi din Transilvania (fără Banat).

*

P. Kropotkin în cartea sa: „Ajutorarea reciprocă“ (p. 170) spune: în vremea noastră (cartea era scrisă după revoluția rusească din 1905) este suficient, ca dacă ai văzut un semen bolnav, să-i indici adresa celui mai bun s'au mai apropiat spital“.

Câtă asemănare între slăbănogul dela lacul Vitezda și vremurile noastre. Slăbănogul a stat treizeci și opt de ani lângă lac, așteptând mișcarea apei și neputincios fiind, nu putea — în lipsa solidarității colective — să între să se vindece îndată după mișcarea apei.

Astăzi e suficient ca individul — component al colectivității tagmei, care mâne va îndura aceleași neajunsuri ca breasla sa — să aibă „osul de ros“, să se desintereseze, să indice doar „adresa spitalului“, fără importanța remediului.

Acestea sunt vremurile în cari trăim.

Pentru moravurile zilei, remarcăm individualismul bănățean, însușit și de ceice au obligațiunea, prin locurile vremelnice ce le ocupă, a se solidariza cu necazurile, în cari mâne vor cădea ei înșiși.

Până atunci să repetăm cuvintele slăbănogului: *Doamne n'am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, altul se pogoară înaintea mea“.*

Ceeace avem de remarcat este, că slăbănogul a avut tăria și curajul a se mișca până la Domnul.

Pr. Traian Constantin.

† Ecaterina Lazarescu

La încheierea foii primim dureroasa veste că mama iubită a Prea Sfințitului nostru episcop a încetat din viață.

Răposata suferea de mult de o crâncenă boală și adeseori o vedeam, mereu tristă și îngândurată.

Acum doi ani, la fericitul eveniment al întronizării noului nostru P. S. episcop, a fost de față, bucurată dar nepărăsită de acel aer de tristețe, ce prevestește tragicul sfârșit omenesc.

Inmormântarea are loc astăzi în cimitirul ortodox din Jadani, unde o vor deplânge mai aproape copiii și nepoții iubiți. Trist și îndurerat o deplânge Prea Sfințitul nostru episcop, simțind că prin moartea mamei, încă o mare legătură i s'a rupt din suflet.

Dumnezeu bunul să odihnească în pace pe roaba Lui, iar pe cei îndurerați să-i mângăie cu a Sa iubire de oameni!

ȘTIRI

Nouii episcopi, de Oradea, Cluj și Curtea de Argeș. Săptămâna aceasta s'a întrunit la București Marele Colegiu al Congresului electoral care a ales episcopi pe seama celor trei scaune, văduvite: La Oradea a fost ales părintele profesor Dr. Nicolae Popovici dela Sibiu, iar la Cluj părintele rector al aceleiași academii de teologie, Nicolae Colan. Doi bărbați de carte, vrednici să illustreze scaunele de pe cari au strălucit răposajii Roman și Nicolae Ivan. La Curtea de Argeș a fost ales P. S. Arhiepiscopul Vicar al Sfintei Patriarhii Grigorie Leu, bărbat cunosător al vieții pastorale și un rutinat luptător împotriva sectarilor. Dorim celor trei, noui aleși ierarhi, păstorie vrednică și încununată de binecuvântarea Cerului!

Salariile preoților au fost sporite, pe de o parte prin neluarea în considerare a venitelor sesionale, atât de derizorii, de altă parte prin suspendarea celor două curbe, aplicate ulterior numai asupra salariilor clerului. Drept recunoștință preoții, membrii în Congresul național bisericesc, au făcut interimarului dela Culte, dlui Ministru Dr. C. Angelescu — din prilejul alegerilor de episcopi — călduroase manifestații de simpatie.

O serbare creștinească în Gârliște. Absolutul de teologie Petru Mătu ne trimite o îmbucurătoare corespondență din Gârliște. Reiese că acolo, pe urma muncii neobosite, a vrednicului preot Axentie Popovici concubinajul dă îndărăt cu pași repezi. În toamna anului 1934 s'au cununat 46 perechi. Anul acesta — a treia zi a Sf. Paști — s'au cununat 5 perechi, iar la duminica Tomii, în cadrele unei adevărate sărbători, 40 perechi. Preotul locului a fost asistat de preotul L. Ștefan din Goruia, iar la actul cununiei au fost de față o seamă de personalități din administrația județeană. Ca rezultat al îndemnurilor date cu acest prilej de preoți și de dl Secoșanu, la Sf. Gheorghe s'au mai cununat 2 perechi, iar duminica următoare alte 12 perechi. Suntem bucuși de asemenea armonice împreună lucrare a organelor administrative cu biserica, unde în parohii ca cea a părintelui Axentie Popovici, ce dă asemenea laudabile roade.

Cercul Tinerimii Adulte Sf. Gheorghe din Sasca-montană, sub conducerea părintelui Gh. Târba, în ziua de 13 Aprilie a. c. — a doua zi de Paști — a aranjat o serbare cu următorul program: Că tăt Bănățu-fruncea, de Dr. Gh. Gârda. 2. Monolog, de Iosif Delaglob. 3. Neamul Românesc (teatru), tabloul III, de D. Ilieșcu și Sarafoleanu.

Venitul acestei serbări este designat procurării steagului Cercului.

Cercul Sfântul Gheorghe din Forotie, în ziua doua a sfințelor Paști și-a sfințit steagul, aranjând — în seara aceleiași zile — un concert religios cu piesa teatrală „Dumnezeu veghiază“. Venitul s'a întrebuințat la achitarea steagului. Cercul tinerimii din Forotie numără 40 membri, în decurs de jumătate an a dat trei concerte religioase, activând — sub conducerea părintelui Mitrofan Ciorei — la munca de zidire sufletească în popor.

Donații. Comuna bisericească din Sasca-montană la apelul Prea Sfințitului Părinte Episcop, a dăruit trei rânduri ornate (felon și epitrahil) pentru parohiile nou înființate din Clisură.

Baptiștii revin la legea străbună. În Sasca-montană din cinci familii *pocăite* — rătăcite pe alte meleaguri unde și câștigau pâinea — Constantin Arjoca după o rătăcire de aproape 20 de ani a revenit la legea străbună.

După binecuvântarea arhierescă a Prea Sfințitului nostru Episcop, cu lacrimi în ochi, a primit *Crucea* de care s'a lăpădat, și a strigat: „*Acum altcum văd lumea, mi-s'a luat o ceață de pe ochi*“.

La două săptămâni a adormit în Domnul.

Un gest laudabil. Studenții români din Alibunar au aranjat a doua zi a sfințelor Paști o serbare în favoarea crucii lui Ștefan Jianu. Nu atât contribuția frumoasă, cât gestul acestor tineri, de a cinste memoria și perpetuarea trainică a memoriei lui Ștefan Jianu îi cinstește și îi onorează.

Din Moldova-nouă. Al zecelea naș al sfintei biserici din Moldova-nouă, învățătorul Constantin Arcan de acolo a donat de sărbători bisericii un covor lung de 20 metri și 2 Octoice de George Cătană. Pentru aceste daruri în valoare de 4000 lei preotul I. Oravițan și epitropia își exprimă și pe această cale mulțumirile lor.

Din Sichevița. Societatea femeilor ortodoxe din Sichevița a dăruit sfintei biserici în Vinerea Patimilor un rând de ornate negre în valoare de 3600 lei, iar credincioasele Ana Stoican și Iolica Braila un acoperământ pentru tetrapod. Oficiul Parohial și epitropia aduc și pe această cale mulțumirile lor.

Mulțumire. Comuna bisericească din Sasca-montană mulțumește doamnei preotese Aurica Târba și doamnei Livia Bragea, magistrală poștală pentru perdelele la Iconostasul bisericii, în lucru de mână, dăruite de sărbătoarea Invierii Domnului.

Nr. 2982 E. 1936.

Convocare.

Delegații preoțimeii, profesorilor Academiei teologice și funcționarilor dela Consiliul eparhial, precum și protopresbiterii tractuali, se convoacă la Adunarea generală anuală a membrilor fondului de ajutorare reciprocă a salariaților eparhiei Caransebeșului pe ziua de 14 Mai a. c. orele 11 a. m. în Birourile Consiliului eparhial.

Obiect:

Darea de seamă asupra gestiunii anului 1935.
Caransebeș în 27 Aprilie 1936.

Episcopul diecezan:
† Vasile

CONCURSE.

Consiliul parohial având în vedere Ord. Prea On. oficiu protopresbiterial din 3 Februarie 1936 cu Nr. 107 cât și a Venerabilului Consiliu eparhial din 31 Ianuarie 1935 Nr. 672, escrie concurs pentru *parohia a doua din Domașnea*, devenită vacantă prin moartea parohului Vasile Usonescu cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială de 32 jughere aflătoare în natură și folosită de răposatul paroh Vasile Usonescu.
2. Venitele stolare.

Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales.

Comuna bisericească neavând casă parohială noul ales să va îngriji singur de locuință.

Concurenții după prealabilă încunoștințare a protopresbiterului tractual se pot înfățișa în vre-o duminică sau sărbătoare, dar nu în ziua de alegere.

Rugărilor de concurs, conform normelor din vigoare să se substearnă Prea On. oficiu protopresbiterial ort. român din Orșova.

Se observă că noul ales are a se conforma drep-turilor ce compete preotesei văduve conf. Reg. art. 26.

Domașnea din ședința Consiliului parohial dela 9 Februarie 1936.

Nicolae Românu m. p.
notar

Simeon Răsvan m. p.
paroh și președinte

Nr. 2438 B ex 1936.

Acest concurs se aprobă și se publică pe lângă următoarele :

- a) La parohiile din Domașnea aparține și filia Canicea.
- b) Birul parohial a fost și rămâne parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești și se va încasa și plăti preotului prin repartizare pe credincioși.
- c) Taxele stolare sunt și rămân cele uzitate până acum.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 3 Martie 1936.

Episcopul diecezan:
† VASILE m. p.

3-3

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliului eparhial Nr. 7925 B ex 1935 ddto 21 Decembrie 1935, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh, la *parohia II-a de clasa I, în orașul Logoj*, devenită vacantă prin trecerea protopresbiterului Dr Aurel Mihaescu la parohia I-a.

Emolumente :

1. Sesiunea parohială constatătoare din 32 jugere.
2. Stola și birul parohial uzitat
3. Onorar pentru predici conf. prevederii bugetare.

Recurenții la acest post, având prealabil binecuvântarea arhierescă, își vor înainta cererile, însoțite de documentele recerute, Consiliului parohial din Logoj, prin Oficiul protopresbiterial concernent.

Recurenții se vor prezenta, cu prealabilul aviz al Oficiului protopresbiterial, în sfânta biserică din Logoj, în vre-o duminică sau sărbătoare, nu însă în ziua alegerii, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 3 Ianuarie 1936.

Dr Aurel Mihaescu
președinte

Laițiu Petru
secretar

În înțelegere cu oficiul protopresbiterial al Logojului:

Dr Aurel Mihaescu, protopresbiter.

Nr. 1042 B ex 1936.

Acest concurs se aprobă pe lângă următoarele :

1. Sesiunea parohială nu este de 32 jug., ci de 40 jug. și rămâne în întregime în folosința preotului ales.
2. Alesul preot va avea să consimtă la o eventuală nouă arondare a parohiilor.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 30 Martie 1936

3-3

Episcopul diecezan:
† VASILE m. p.

Pentru îndeplinirea parohiei de *cl. I-a din Slatina-mică*, protopopiatul Caransebeșului, Consiliul parohial publică concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 33 jug. 157 stj.□, după care alesul paroh va avea să suporte toate cheltuielile.

2, Birul uzitat, iar pentru stola concurenții se pot interesa la epitropia parohială.

3. Casă parohială constatatoare din 4 camere.

Doritorii de-a ocupa acest post au să-și înainteze cererile de concurs instruite conform regulamentului pentru parohii, Prea On. oficiu protopresbiterial din Caransebeș, având a-se prezenta până înainte de alegeri cu 8 zile, cu prealabilă încuviințare a protopresbiterului în sf. biserică pentru a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare.

În lista de candidare vor fi luați numai concurenți cari vor prezenta binecuvântarea Prea Sf. Episcop Diecezan de a putea recurge la acest post.

Slatina-mică din ședința Consiliului parohial ținută la 19 Februarie 1936.

Toma Suru

secretar

Preot Gheorghe Bihoiu

președinte

În înțelegere cu mine *Andrei Ghidiu* protopresbiter, iconom stavrofor.

3—3

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 4/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de urmărire a firmei Banca Banatului s. p. a. din Caransebeș contra urmăritului Iasământul lui Pantelimon Jurca, respective a moștenitorilor acestuia anume Ianăș, Ion și Rusanda Jurca (fili lui Pantelimon) dom. în Ruieni și împotriva lianei Ianoșel născ. Musteța dom. în Ruieni la cererea urmăritoarei, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 și 185 din legea LX. din 1881 asupra porțiunilor de imobile și imobile așa după cum urmează: 1/4 parte din imobilele înscrise în coala c. f. Nr. 144 a comunei Ruieni (porțiunea urmăriților de sub B. 7—9) sub A. I. 1—2, Nr. top. 940 Fânați în Dobraie de 531 st. p. și Nr. top. 941 Fânaț în Dobrae de 1550 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 1125 lei, de sub A+1 Nr. top. 1568 Fânați în Dealul de 1016 st. p. a căru preț de strigare va fi de 187 lei, 50 bani; de sub A+3, Nr. top. 1721/2 Grădină în Costiș de 1102 st. p. a căru preț de strigare va fi de 187 lei, 50 bani; asupra 1/5 parte (porțiunea urmăriților de sub B. 9—11) din imobilul înscris în coala c. f. Nr. 150 a comunei Ruieni sub A. I. 1—2 No. top. 180 Grădină în Intravilan de 124 st. p. și Nr. top. 181 Casa No. 62 cu curte în Intravilan de 66 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 3750 lei, asupra 6/10 parte (porțiunea urmăriților de sub B. 10—12 din imobilele înscrise în coala c. f. Nr. 151 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 1721/3 Grădină în Costiș de 1 jug. 53 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 3000 lei, de sub A+2 Nr. top. 1658/3 Arătură în Valea Runcului de 641 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 750 lei, asupra imobilelor înscrise în coala c. f. Nr. 152 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 1658/4 Arătură în Valea Runcului de 641 st. p. a cărei preț de strigare va fi 1500 lei, de sub A+2 Nr. top. 1721/4 Grădină în Costiș de 1 jug. 603 st. p. a cărei preț de strigare va fi 4500 lei; asupra 71/200 parte (porțiunile urmăriților de sub B. 19-21) din imobilele înscrise în coala c. f. Nr. 153 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 1391/3 fânați în Ponoave de 725 st. p. a cărei preț de strigare va fi 750 lei, sub

A+2 Nr. top. 1658/2 Arătură în Valea Runcului de 1283 st. p. a căru preț de strigare va fi 1500 lei, și sub A+3 Nr. top. 1721/1 Grădină în Costiș de 1102 st. p. a cărei preț de strigare va fi 1125 lei, asupra imobilului înscris în coala c. f. Nr. 257 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 1722 Grădină în Costiș de 1 jug. 477 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 6100 lei, asupra imobilului înscris în coala c. f. Nr. 381 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 315 Pășune în Intravilan de 181 st. p. a cărei preț de strigare va fi 375 lei; asupra 113/120 parte (porțiunea urmăriților de sub B. 8—10) din imobilul înscris în coala c. f. Nr. 382 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 313 Pășune în Intravilan de 116 st. p. a cărei preț de strigare va fi 375 lei; asupra imobilului înscris în coala c. f. Nr. 383 a comunei Ruieni sub A+1 Nr. top. 314 Pășune în Intravilan de 118 st. p. a căru preț de strigare va fi 375 lei; în fine asupra 1/2 parte (porțiunea urmărutei Iliana Ienășel născ. Musteța, de sub B. 3) din imobilul înscris în coala c. f. Nr. 2521 a comunei Caransebeș A. I. 1—2 Nr. top. 2469 Arătură în Coasta Sebeșului de 1345 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 3000 lei, fără atingerea dreptului de uzufruct viager intabulat în favoarea Drăgălinei Miheșcu dom. în Ruieni, asupra imobilului de sub A+1 Nr. top. 315 din coala c. f. Nr. 381 a comunei Ruieni, pentru încasarea creanței de 84000 Lei capital, interese de 14% socotite dela data de 5 Februarie 1931, 8246 Lei cheltuieli de proces de executare fixate până acum, 1700 Lei, pentru cererea de licitație Nr. 1940:1935 c. f. și 2000 Lei pentru cerearea de față.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei, în ce privește imobilul din Caransebeș pe ziua de **18 Mai 1936 ora 10 a. m. în localul oficial al c. f. camera Nr. 14**, iar în ce privește imobilele din com. Ruieni pe ziua de **19 Mai 1936, ora 10 a. m. în primăria comunei Ruieni**.

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobile supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 26 XLI 1908, art. 6 a legii din 10/VII. 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oteră mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 4 Ianuarie 1936.

Leo Pető jud. m. p. **I. Ioanșiu** aj. dir. c. f. m. p.

Pentru conformitate **I. Ioanșiu** aj. dir. c. f.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la **Librăria diecezană.**

„MEHADIA“ CASSĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de păstrare „MEHADIA“ soc. pe acții sunt invitați a participa la a

XXXI-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 17 Mai 1936 la orele 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Alegerea a 2 membri pentru autentificarea procesului verbal.
2. Prezentarea bilanțului, raportul consiliului de administrație, al consiliului de cenzori și darea absoluturului.
3. Alegerea a 1 membru în direcțiune.
4. Propuneri.

Consiliul de Administrație.

Pentru a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut acția sa dimpreună cu cupoanele până la 7 Mai 1936 orele 10 a. m.

Activ	Bilanț încheiat cu 31 Decembrie 1935			Pasiv	
Cassa:				Capital Social	200.000
a) Numerar efectiv	154.798,84			Fonduri de rezervă:	
b) Disponibil la Casa de Păstr. Post.	1.233,84	156.032,68		a) rezervă legală	164.202,61
Disponibil la Bănci:				b) „ statutară	15.000
a) în țară	10.120	10.120		c) „ specială	15.000
Portofoliu de Titluri:				Fonduri de Amortisment:	
a) titluri românești	13.160	13.160		a) pentru creanțe dubioase	168.000,39
Debit. benef. de Leg. Lich. Dat Ag.				Depuneri spre fructificare din țară	
cota rămasă		1.721.060		a) pe termen	1.271.382,08
Perderi rezultate din aplicarea legii		162.261		b) blocate	402.647
Imobile:				Dividende neridicate	6.127
a) necesar executării Comerț. de					
bancă	9.090,50	9.090,50			
Mobilier		283,50			
Conturi Diverse		30.764			
Perderi		139.587,40			
		2.242.359,08			2.242.359,08
Conturi de ordine.				Conturi de ordine.	
Cauțiuni statutare		3.000		Deponenți de cauții statutare	3.000
Ipoteci		1.415.100		„ „ Ipoteci	1.415.100
		1.418.100			1.418.100

Debit	Contul Perdere & Profit încheiat cu 31 Dec. 1935			Credit	
Perdere suportată din anii precedenți		123.996,40		Dobânzi încasate:	
Cheltuieli de administrație				a) dela debitori	30.121
a) Salarii	36.000			Venitul imobilului	10.200
b) Diverse	17.763	53.763		Beneficii diverse	5.199
Impozite și taxe		7.349		Perdere:	
				a) din anii precedenți	123.996,40
				b) „ anul curent	15.591
		185.107,40			139.587,40
					185.107,40

ss. **M. Chinceză**
director.

Mehadia, 31 Decembrie 1935.

ss. **S. Popescu**
contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. **Ilie Ion**
ss. **Ienachie Cena**

ss. **Ioan Grozavescu**
ss. **Martin Chinceză**

ss. **Grigore Popescu**
ss. **Ioan Trapeș (Cină)**

Subsemnatul consiliu de cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și consonanță cu registrele institutului.

CONSILIUL DE CENZORI:

ss. **Niculae Hiclean**
ss. **Iosif Rittersporn**

ss. **Sămăilă Vlăducean**

ss. **Iosif Tepeșean**
ss. **Ion Blidariu**

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelor unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panciova, Lugoj, Sibiu.

7-25

Rog sprijinul binevoitor.

AVIZ.

Am onoare a Vă aduce la cunoștință că am deschis în Caransebeș, Strada Regele Carol II, în bazarul Consiliului eparhial un

Atelier de croitorie modernă

pentru domni și doamne sub firma

„PROGRESUL“.

Execut și uniforme preoțești, militare și școlare.

Experiența dobândită în șirul anilor, lucrând la cele mai renumite ateliere de croitorie din țară mă pune în posibilitate de a satisface cele mai :—: rafinate gusturi. :—:

Apoi mijloacele materiale ce-mi stau la dispoziție încă mă fac să cred că îmi va reuși să câștig pe deplin încrederea D-v.

În așteptarea binevoitorului D-V. concurs semnez

Cu deosebită stimă:

TRIFU MURONI

3-3

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.